

**PAUL JA LAURA LAFARGUE'IN HAUTAJAISISSA
 VUODEN 1911 MARRASKUUN 20 (JOULUKUUN 3) pñä
 VSDTP:n NIMESSÄ PIDETTY PUHE**

Toverit!

Lausun muutaman sanan ilmaistakseni VSDTP:n puolesta syvän suruntunteen Paul ja Laura Lafargue'in kuoleman johdosta. Venäjän tietoiset työläiset ja kaikki sosialidemokraatit tottuivat jo Venäjän vallankumouksen valmistelukaudella kunnioittamaan syvästi Lafarque'ia eräänä kyvykkäimpänä ja periaatteellisimpana marxilaisuuden aatteiden levittäjänä, aatteiden, jotka Venäjän vallankumouksessa ja vastavallankumouksessa saatu luokkataistelun kokemus on niin loistavasti todistanut oikeiksi. Näiden aatteiden lipun alla on kiteytynyt Venäjän työläisten etujoukko, antanut järjestyneellä joukkotaistelullaan iskun absolutismille sekä puolustanut ja edelleenkin puolustaa sosialismin asiaa, vallankumouksen asiaa, demokratian asiaa liberaalisen porvariston kaikista petoksista, horjumista ja epäröinnistä huolimatta.

Lafargue'in persoonassa yhdistyi — Venäjän sosialidemokraattityöläisten tajunnassa — kaksi aikakautta: se aikakausi, jolloin Ranskan vallankumouksellinen nuoriso nousi yhdessä Ranskan työläisten kanssa tasavaltalaisuusaatteiden nimessä rynnäkköön imperiumia vastaan, — ja se aikakausi, jolloin Ranskan proletariaatti marxilaisten johdolla kävi johdonmukaista luokkataistelua koko porvarillista järjestelmää vastaan valmistautuen ratkaisevaan otteluun porvaristoa vastaan sosialismin puolesta.

Me, Venäjän sosialidemokraatit, jotka saamme tuntea aasialaisen barbaarisuuden kyllästäjän absolutismin koko painon ja joilla on ollut onni Lafargue'in ja hänen ystäviensä teosten kautta tutustua välittömästi Euroopan työ-

läisten vallankumoukselliseen kokemukseen ja vallankumoukselliseen ajatteluun, me näemme nyt erikoisen selvästi, miten nopeasti lähenee aika, jolloin voittaa se asia, jonka puolustamiselle Lafargue pyhitti elämänsä. Venäjän vallankumous oli alkuna demokraattisten vallankumousten kaudelle kaikkialla Aasiassa, ja 800 miljoonaa ihmistä ovat nyt mukana koko sivistyneen maailman demokraattisessa liikkeessä. Ja Euroopassa on yhä enemmän enteitä siitä, että niin sanotun rauhallisen porvarillisen parlamentarismen herruuden kausi lähenee loppuaan luovuttaakseen paikansa järjestyneen ja marxilaisuuden aatteiden hengessä kasvatetun proletariaatin vallankumouksellisten taistelujen kaudelle, proletariaatin, joka on kukistava porvariston herruuden ja pystyttävä kommunistisen järjestelmän.

*„Sotsial-Demokrat“ № 25,
joulukuun 8 (21) pnä 1911*

*Julkaistaan
„Sotsial-Demokrat“ lehdessä
tekstin mukaan*
